

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

OA

891.451

Indic No.

J171g

N. L. 38.

C 1

MG[PC—84—38 LNL/56—22.5.57—50,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

24 3

ସଜସ୍ତୁତି 184

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଅବତୀର୍ତ୍ତ 1877/7

ଶ୍ରୀ ବାଲ୍ୟର ପଣ୍ଡାଳ ଦ୍ଵାର

ପ୍ରଥମାଂଶ ପ୍ରକାଶିତ ।

PRINTED BY K. C. PAUL, AT THE

INDIA PRESS

24, MIDDLE ROAD, CALCUTTA.

1916

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।

ସଜସ୍ତୁତି

ଭାର୍ଗବପୁରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡୀ । ନମସ୍ତ ସାବନ ବସନ୍ତ ॥
 ଅଗ୍ନି ଶ୍ରବ ଶ୍ରବତ । ପ୍ରଭାତେ ଦେବାର୍ଚ୍ଚନା କର ॥
 ଭବନ ମୁଖକୁ ଅନାଇ । ଦୋହନ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଶୋଭାୟ ॥
 ଶୁଣ ଭବନ ଶ୍ରବଣାର । ତୁ ଯେଣୁ ରମ୍ୟ ମୋହର ॥
 ଅଗ୍ନିରେ ସେ ମୋତେ ଜାଣଇ । ମୁଁ ତାରୁ ଚିତ୍ତେ ଶାନ୍ତ ॥
 ଯେ ମୋହନ ନାମ ମୋର । ମୁଁ ସେ ଶୁଭ୍ରବସନ୍ତର ॥
 ଭବନ ଦୋହର ଶୋଭାୟ । ଏମନ୍ତ ପବନକୁ ମୁଁ ॥
 ଯେଉଁ ଚିନ୍ତିତ ଚିତ୍ତ । ତସ ଦୁଃଖ ଶ୍ରବଣ ॥
 ଚିତ୍ତେ ଶ୍ରବଣର ଗତ । ମୋ ଅଗ୍ନି ଚିତ୍ତ ଦେବତା ॥
 ଶ୍ରବଣ ଶ୍ରବ ଶ୍ରବଣ । ମୋ ଶ୍ରବ ଶ୍ରବ ଶ୍ରବଣ ॥

କୁଳ ଲାମ ନାହିଁ ତହିଁରେ । ଦୂରଣ ଶମ୍ଭୁକୁ ଦୂରରେ ॥
 ଯେହାବେଳେ ଏତାଦୃଶୀ ଦିନ । କୁଅର ମାଡ଼ିଲାବେଳେ ॥
 ସେଇବେଳେ ଯେତେ ଘଟିଥିଲେ । ଯୋଗାଏ କୁଅରେ ଉଠିଲେ
 ମନ୍ତ୍ର ଯେ ବହୁତ ମନେ । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ମନେକଲେ ॥
 କେତେ କୁଅରେ ଉଠିଲେ । ଦ୍ଵାଦଶ ଶୁକ ଯାଏ ଗଲେ ॥
 କେତେକାଳେ କୁଆରୀ । ପଲେ ସେ କୋଇଲି କାହାରି ॥
 କୁଆରୀ ନାହିଁ କେତେକାଳେ । କୁଆରୀ ଶୁଣି ଶୁଣି ଗଲେ ॥
 କଳ ଅଳଷ୍ଟ ପଡ଼ି କେବେ । କୁଆରୀ ପାଞ୍ଚ ଦିନେ ଗଲେ ॥
 ମନ୍ତ୍ର କଳେ ଯେ ଅପଳ । କୁଆରୀ ଦୂରରେ ପଲେ ॥
 ଏତେକାଳେ ଅପଳ କେବେ । କୁଆରୀ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ ପଲେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥
 କେବେ କେବେ କେବେ । କେବେ କେବେ କେବେ ॥

କୁସୁମେ ନାମେ ମହିଷାସୁର । ଯେତେ ତା ଦାନବ ଅଛନ୍ତି ॥
 ହୁଏ ତା ଦେବ ଗୋଟି ଗୋଟି । ଗଜ ଅସୁର ନାନାବିଧେ ॥
 କୁମ୍ଭୀର ପକ୍ଷୀ ଯେ ଥିଲ । ବୁଦ୍ଧକୁ ଅନାଦର ଦେଲ ॥
 ଦେଖିଲା ଅଗେ ଗଜସୁଥ । କୁମ୍ଭୀର ଦଳ ବଳ ପଡ଼ିଲା ॥
 ଏଠାରେ କୁମ୍ଭୀର ବହୁତ । ମୁଣ୍ଡଟ ବୋଲ ମୁଁ ବୋଲିଲ ॥
 ବହୁତ ବୋଲିଲ ମୁଁ ଯେତେ । ସେ ଗୋଟେ କୁମ୍ଭୀର ବେତେ ॥
 ଏମନ୍ତ ଦିନକୁ କୁମ୍ଭୀର । ଗଜ ହୋଇଲ ନିକଟର ॥
 କୁମ୍ଭୀର ଛଡେ ଛାଡ ଦେଲ । ମୁଣ୍ଡଟ ଅମ ଦେବ ହୋଇ ॥
 ଅମ ମୁଣ୍ଡଟ ଗୋର ଶାବ । ତମ୍ଭର ଏକାକି ଦେଖା ॥
 ମୁଣ୍ଡଟ ବୋଲ ଭାବେ ମନ୍ତ୍ର । ଗଜ ଯେ ଶାବହୁଇ ବନ୍ଧୁ ॥
 ଶବଦେ ତାଙ୍କ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯେତେ ଲେଉଟୁଛନ୍ତି ତୋଲିଲେ ॥
 ଗଜ ବୋଲିଲ ଶୁଣିଲେ । କୁମ୍ଭୀର ଛାଡି ଦାଣ୍ଡି ଶୁଣି ॥
 ଶୁଣି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯେ ନ ଚଳ । ସେ ଶାବୁଁ ପଛୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଦେଲ ॥
 ଅବଦେ ତାବେ ଦେଖୁଁ ପ୍ରାଣୀ । ତା ଦାନ ଯେ ଶୁଣି ନ ଶୁଣି ॥
 ତରଳ ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚଳ । ଅଳ୍ପ ତା ଦାନ ନିର୍ଦେଶ ॥
 ଆସେ ପୁଣି ଏକା ପୁଣି । ଛାଡିଲେ ତାହାକୁ ॥

ଭାର ଶତକ ଶାସ୍ତ୍ର ଶିଳ୍ପ । ଭୂତର ବାସନା ପୁଣିକ ॥
 ଏକଲେ ପୁତ୍ରକୁ ମେଲଣି । ଦେଲେ ଚଳିଲେ ଗଳମଣି ॥
 କୁମ୍ଭୀର ଚକଟେ ଶିଳିଲେ । ଓ ଅଥେ ଗାବଳ ବୋଲଲେ ॥
 କୁମ୍ଭୀର ବୋଲଲେ ବୋଲଲେ । କୁଟିର ନ ପାରଲେ ଯାଇ ॥
 ମନ୍ତ୍ର ଶୁଣାଏ ହୋଇଲେ । ଏ କୁମ୍ଭ ବାଲେକ ଭଜଲେ ॥
 ଗପ ବୋଲଲେ ଗାବଳ ପୁଣି । ଦେଖନ୍ତେ ମିତ୍ର ଅଟ ପୁଣି ॥
 କୁମ୍ଭୀର ବୋଲେ ଶୁଣ କହ । ଦେଖନ୍ତେ ମିତ୍ର ଅଟ ପୁଣି ॥
 ଜଳରେ ଶୁଣି ବଳିଅର । ଦୁ ବଡ଼ ବନସ୍ତ ଗବର ॥
 ଏଣୁ ମନ୍ତ୍ର ଦୁହ ମୋର । କହୁର ଦୁଶ ବାଦନ ସର ॥
 ଶୁଣ ଶୁଣଲେ ଦେଖ ମନ୍ତ୍ର । କହୁ ଦେଖଲେ ଦେ ଶାବର ॥
 ଦେଖନ୍ତେ ଶାବ ମୋତେ ଶୁଣ । ବଢ଼ିଲେ ଜଳରେ ଗବର ॥
 ଗପ ବା ବାଦନ ପ୍ରକଟ କର । ବା ପ୍ରାଣ ବଳିବ ବାଟିଲ ॥
 ମନ୍ତ୍ରପଦ୍ମ ପକେ ଥାଉ । ଅନେ କୁମ୍ଭୀର ପ୍ରାଣ ପାଉ ॥
 କୁମ୍ଭୀର ଦେହୋତ ଅବାହୁ । ବସୁଦ ଦେବକୁଶଳ ॥
 ଦେଖୁ ଦେଖୁ ମନକୁ ॥ ମନ କୁମ୍ଭୀର ଶତକକୁ ॥
 ଦେଖେ ମନ୍ତ୍ର ଦେଖେ ଅମ । ଦେଖୁ ଶିଳିଲେ ଦମ ॥

[illegible]

ଶିବରା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବେ ଚର୍ଚ୍ଚି । ଘର ପେ ଚନ୍ଦ୍ରାକ୍ଷ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ॥
 କୁମ୍ଭୀର ଦେବୀର ପଡ଼ିବ । ଗଙ୍ଗାର କରରେ ବୁଡ଼ିବ ॥
 ଶୁଭେ ଧନର ପାଦ ଗୁରୁ । ବାବୁରେ ଚର୍ଚ୍ଚି ତା ବାମୋଡ଼ି ॥
 ବାମୋଡ଼ି ଚନ୍ଦେ ବୁଣ ଝୁଣ । ବୋଇଲ ଦେବତା ତୋ ଗ୍ରାଣ ॥
 ଶାନ୍ତୋନି ଦେଇ ଗ୍ରାସେ ଧରୁ । ଗୁରୁ ଚରଣ ଅବେକ୍ଷ ଧରୁ ॥
 କୁମ୍ଭୀର ଅନଳେ ଦୋଇଲ । ଧନ ଲକ୍ଷ୍ମୀରା ଅଟୁ ଦୁହ ॥
 ଚିତ୍ତ ଦିନକ ଲୁପ୍ତକାୟ । କୁରୁଷ ଦେଇଅଛ ଗ୍ରାଣ ॥
 ଶାନ୍ତଦ ଅଛ ମୁଣ୍ଡ ଖୋଇ । ତୋଷ ବରଦ ବଞ୍ଚୁ ଲଇ ॥
 ଏକତ୍ର ମନରେ ନିଶ୍ଚୟ । ଚକ୍ରୁ ଅଛ ଅବେକ୍ଷ ଧରୁ ॥
 ବାମୋଡ଼ି ଲକ୍ଷ୍ମୀପାଣି ଲଟି । ଘର ଖୋଇଲ ଚିନ୍ତାବରୀ ॥
 ଚିତ୍ତ ମନରେ ଲଗାଇଲ । ଏ ମୁକ୍ତ ପାଣିଷ୍ଠ ଅଟଇ ॥
 ଦେବୀ ଶାନ୍ତିଦୋର ପାଣିତ । ଖୋଇଲ ଦନ୍ତାକ୍ଷ ବାହୁତ ॥
 ଏବେ ଅନ୍ୟାୟୀବୁଣ ଚର୍ଚ୍ଚି । ଦୋ ଗ୍ରାଣ ନେବାକୁ ବାଣିର ॥
 ଦୁଃଖଦେବୀ ଅଶ୍ରୁ ବହୁଣ । ଦେଖରେ ଶାନ୍ତିରା ପିଇଲ ॥
 ନାଚି ପେ ଶ୍ରୀରାମ ବସନ୍ତେ । ଅଗାଧେ ବୁଝି ପଡ଼ିଗାନ୍ତେ ॥
 ଶ୍ରୀରାମ ଦୋର ମୁ ନ ଚଳ । ଏକାକ୍ର ବହୁଣ ଅଟଇ ॥

ଶତାଦେ ଛୋଇଲ ପାଣିବୁ । ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱେ ମୋତେ ତର ନହୁ ॥
 ଶର୍ଦ୍ଦେ ଶୁଭ ଉତ୍ସବ । ପ୍ରକାଶ ତଥା ସୁମୁଖ ॥
 ଶତ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ମଳେ । ଦେବାରେ ହୁଏ ଦୋରବଦ୍ଧେ ॥
 ଶତସିଂହ ପଦମ ମଳେ । ଶୁଭ ମୁଁ ଯେବଣ ବାଦରେ ॥
 ଶେଷାରେ ଯେତେ ମୁକ୍ତ ହୁଏ । ମୋତେ ଦେଖିଣ ବେଳେ ॥
 ସ୍ୱର୍ଗ ମାରୁତ ମୋର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ । କୁଣ୍ଡ ଛୋଇଲେ ତପସ୍ୱରୁ ॥
 ସୁଧ ସୁଖକୁ ବୁଝାବୁଧ । ଅବଦ୍ଧବାରେ ଘରସ୍ଥାଣୀ ॥
 ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟାନ୍ତ ଗୋପାଳ । ଏଥୁ ଅବତ ଅର୍ଦ୍ଧ ବାହୁ ॥
 ଶେଷଥା ଦିଗ୍ଧି ମୁଁ ଶବେ । ଦେବେ ପ୍ରଦେ ଶିଳ ମରଦେ ॥
 ଏଠାକୁ ଉତ୍ସୁକ ହେବେ । ଶର ଦ୍ୱୟାନ୍ତ ବାମ ଦେବେ ॥
 ଏମନ୍ତ ମନେ ଦିଶୁଥିଲ । ଜଗନ୍ନାଥକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ॥
 ଶୋଭା ସୁରେ ପଦସିଂହ । ପଦ୍ମବାହୁ ଏବ ପାଇଁ ॥
 ତୋର ଧରଣ ପଦ୍ମବାହୁ । ତାହାର ଶକ୍ତି ଅସିଂହ ॥
 ଚକ୍ର ହେ ଦେବର ନନ୍ଦନ । ଶକ୍ତି ହେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ମୁଖନ ॥
 ଚକ୍ର ହେ ଦେବ ବରଦାହ । ଦୁର୍ଗା ପାଦକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାହୁ ॥
 ତୁ ନାଥ ନ ଶକ୍ତିକୁ ଦେବେ । ମୁଁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶବ ଦେବେ ॥

ଅବଧାନୁ ହୋଇଲି ଗୋପାଳ । ଜଳର ଗତ ମୁଁ ନୁହେଁ ॥
 ଚିନ୍ତାସୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୋପେ ଅଣି । ଏବେ ମୋ ମାକୁ ଅଳ୍ପ ସୁଖି ॥
 ଗୋପାଳ ଭାବ ଦେଖି ନାହିଁ । ସୁକୁ ମୁଖରୁ ସୁଖି ନାହିଁ ॥
 ମୁଣିଏ ଚନ୍ଦ୍ରାଣୁ ପଥେ । ଆତଜବାରେ ଜଗଦାଣ୍ଡେ ॥
 ଆତଜ ନାଶନ ତୋ ବାଜା । ନାଶେଇ ରହେ ଚନ୍ଦ୍ରପେନ ॥
 ଶରଣ ରଖଣ ମୁଖର । ଏ ଚନ୍ଦ୍ର ଗତ ହେ ଉପର ॥
 ଗୋପନ ଗୋପନ ଗୋପାଳ । ତୋ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ ଅଣା ନାହିଁ ॥
 ଏମନ୍ତେ ଭିତ ନାବ ବନ୍ଦ । ଗତ ନାବର ନାବବନ୍ଦ ॥
 ଦ୍ଵାରଦା ଅଶିଷ୍ଟ ସୁଖ । ରଖିଲି ଗତେ ନାବସୁଖ ॥
 ପଥା ଗୋପନୁ ସବୁପଥ । ଦାନ ପଡ଼ିବୁ ପଥ ଅଟ ॥
 ଦ୍ଵାର ନାହିଁବେ ନୈବେ ଗୁର । ହାରିବେ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପେନ ॥
 ଗୋପନ ତାଳମାନୁ ତାଳେ । ଗତ ସେ ତାଳର ଚନ୍ଦ୍ରପେନ ॥ -
 ସେ ତାଳ ଚନ୍ଦ୍ରପେନ ଶୁଣିଲେ । ରଖିଲି ରଖିଲି ଗୋପନେନ ॥
 ଗୋପେ ସୁବର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଭ । ଗୋପେନ ଦ୍ଵାରା ଗୋପାଳ ॥
 ଦ୍ଵାର ଗତ ଅଟ ବେନେ ଶୁଭ । ଦ୍ଵାରର ଚନ୍ଦ୍ରପେନ ପଡ଼ିବୁ ॥
 ଶୁଭିନ ବେନେନ ଶୁଭ । ଦ୍ଵାର ଗତ ବେନେ ଶୁଭପେନ ॥

ଧୂଳି ମାଡ଼ରେ ଚଳି ଯାଇ । ବୁଣିଲି ଚଢ଼ିରେ ପଡ଼ିଲି ॥
 ଛୁଡ଼ିଲି ବେଶ୍ୟାକୁ ହୋଇ । ଘର ଚାଲିଲି ପ୍ରାଣ ପାଇ ॥
 ଚଳି ଶୁଣୁଥିବୁ ଶ୍ରୀମତୀ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରଣେ ପିଇିଲି ॥
 ଚଳିଲୁ ଅନାଥ ଗୋଷାଳୀ । ବୋଉରେ ରହିଲି ତ ଦୁଃଖୀ ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବୋଲନ୍ତି ମଙ୍ଗଳାବତୀ । ତେବେତେ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ର ॥
 ତେବେ ବାଲୁର ସବୁମଣି । ମୋତେ ଯେ ରକ୍ଷିଲେ ତୁ ଧୂଳି ॥
 ଗୋପ ଧୂଳିର ମୁଁ ଦୁଃଖୀ । ରକ୍ଷିବ ମୁଁକଳ ବଳାଇ ॥
 ମଥୁରା ନରେ ଗୀତ ହୋଇ । ଗୋପୀ ଗୋପେ ମୋହଲ ଯାଇ ॥
 ବୁଝିଅ ନାମକୁ ଦୁଃଖୀ । ମୋତେ ନ ରଖି ଚଳିଯାଇ ॥
 ବୁଝିବି ନାହିଁ ସବୁକାରେ । ବୁଝା ଧୂଳିର ଅଜ୍ଞାରେ ॥
 ଜଳେ ତୁ ଯୋଡ଼ା ଦେବ ଧର । ନାମ ଅର୍ପଣ ପଡ଼ିଛାଉ ॥
 ଧନସ୍ତ୍ର ଯାହା ମୁଁ ଗୋଷାଳୀ । ମୋହରେ ବସୁ ଦହ କାହିଁ ॥
 ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଦୟାବାହ । ଧୂଳି ଗୋ ଧୂଳିର ଧୂଳି ॥
 ଧୂଳି ସବୁ ଧୂଳି ବୁଝ । ଧୂଳିର ଧୂଳିର ବୁଝା ॥
 ସେ ମୋତେ ଅବଶେ ଧୂଳିର । ଧୂଳି ହେ ଧୂଳିର ଧୂଳି ॥
 ଧୂଳିର ଧୂଳିର ବୁଝ । ଧୂଳିର ବେର ମୁଁକଳ ॥

ବନ୍ଧୁକ ବନ୍ଧୁ ଯେ ତାହାର । ଲକ୍ଷେ ଯୋଦ୍ଧା ଦୂରରେ ଥାଉ ॥
 ଶତଦେଶ ଥିବ ପ୍ରାୟେ ଜାଣ । ଯେ ତାହା ସୁଶର ମୋ କର୍ତ୍ତା ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଲବଣାଣୀ । ଦେବୀଙ୍କ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କୁ ଯାଉ ॥
 ନୟନ ମନ ପ୍ରଭେ ଶିବେ । ଶର ମଣ୍ଡଳ ବାଜା ତେବେ ॥
 ଅନେକ ଦୁଇର ବାଜିବା । ମୋତେ ଏ ଅଭାବର ତଥା ॥
 ଚକ୍ରରେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ସୁଦନ । ସ୍ଵରରେ ଚଳିବା ନୟନ ॥
 ଚକ୍ରର ଅସ୍ରୁ ପ୍ରଶମିତ । ଅନେକ ଶିବେ ବର ଦେବା ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଯୋଗ ଲବଣାଣୀ । ନିଜସ୍ଵେ ତା ପିତାଙ୍କେ ଯାଉ ॥
 ଚଳିବା ସୁଦ ଚକ୍ରମିତ । ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ଚକ୍ରରେ ପିତାଙ୍କ ॥
 ଦେବୀଙ୍କେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ । ବୁଧୁରେ ଦେଇଛୁ ଅବନ ॥
 ଚକ୍ରର ଦେବୀଙ୍କେ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଶିବ ପ୍ରାୟେ କର୍ତ୍ତା ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ଯୋଗ ଦେବୀଙ୍କେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କେ ବନ୍ଧନ ଯୋଦ୍ଧାଙ୍କେ ॥
 ଚଳିବା ଚକ୍ର ଚକ୍ରମିତ । ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଖରୁମାଣ ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନ ଚକ୍ରମିତ । ଶ୍ରୀ ଅର୍ପଣ ନ ଯାଉ ॥
 ମୋର ଅଗ୍ରାଧ ଶରା ବିର । ଶ୍ରୀ ଚକ୍ର ଶ୍ରୀରେ ଚଳଇ ॥
 ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରରେ ରଖିଲେ । ଲୋକଙ୍କୁ ନାଶରେ ଦେଖିଲେ ॥

ଗନ୍ଧ ଅନେକ ବାସ ସ୍ଥଳ । ନେଇଣି ଦେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି ॥
 ଚକ୍ରରେ ନିହତା ନିକଟେ । ଦ୍ଵାରଦାସୁରେ ଦେବଦାସୁରୀ ॥
 ଚକ୍ରରୁ ପିଠିକୁ ଉତ୍ତର । ଶୀତଳନେତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆର ॥
 ନିହତ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ବୁଝିଲେ । ଗହ୍ଵ ପରିଲେ ପହଞ୍ଚିଲେ ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବଦାସୁରୀ ଚକ୍ର । ମନ ଅନନ୍ତ ଦେବଦାସୁରୀ ॥
 ସୁନାମବାନେ ଏହା ସୁଖୀ । ଚକ୍ରର ଚକ୍ର ଚକ୍ରପତି ॥
 ଦେ ଏହା ପଦ୍ମକୁ ଗୁପ୍ତ । ଦୋଷୀ ସୁଦୁଷ୍ଟ ଉଦ୍ଧାରଣ ॥
 ଗୋପନୀ ଦୁଷ୍ଟଦୋଷୀନ । ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ॥
 ମହର୍ଷି ଏହା ଯେ ପୁଣ୍ୟ । ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ ଚାର ଦୋଷ ॥
 ଦୋଷ ଶୁଦ୍ଧିର ପଦ୍ମପତ । ଅନ୍ତେ ଗମୟ ପଦ୍ମ ପଥ ॥
 ଶୁଦ୍ଧିର ପଦ୍ମପତ । ଅନ୍ତେ ଗମୟ ପଦ୍ମ ପଥ ॥

ଉପ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପଦ୍ମପତ ।

